

Křesťanský život, lekce 1

Pravá láska a milování pravdy

Jak můžeme úspěšně žít život lásky a pravdy s ostatními? Tato otázka je obvyklým tématem v ep. Filemonovi, 1, 2 a 3 Janově; a Judovi. Pravda bez lásky je tvrdá a láska bez pravdy postrádá upřímnost. Ale když se spojí, pravda a láska změní životy lidí a přivedou Boží království do světa, který ho potřebuje. Ježíš žil v dokonalé pravdě a lásce. Je to náš příklad toho, jak žít podobně, praktickým každodenním způsobem.

Těchto pět krátkých dopisů společně ukazuje, jak to vypadá, když Boží lid žije v pravdě a lásce. Pavlův dopis Filemonovi je výzvou bohatému křesťanskému otrokáři. Pavel požádal Filemona, aby si uvědomil pravdu, že jeho uprchlý otrok se stal následovníkem Krista – a aby miloval svého otroka jako bratra. Ve třech Janových dopisech apoštol povzbuzoval věřící, aby lásku a pravdu ve vztazích s Bohem a mezi sebou navzájem vyvažovali. Krátká epištola Judova nabádá věřící, aby bránili pravou víru před falešnými učiteli a zůstávali zakořeněni v Boží lásce.

Filemon-osobní vybidnutí

Filemon byl bohatým občanem města Kolos. Pavel ho vedl k víře v Krista. Onezim, Filemonův otrok, utekl. Protože římská společnost považovala otroky za majetek, útěk byl považován za krádež. Podle římského práva bylo takové chování trestáno smrtí. Onezim se však v Římě setkal s Pavlem a uvěřil v Ježíše.

Onezim se stal Pavlovi synem. Paul by upřednostnil, aby Onezim byl poblíž a nabídl mu pomoc a službu během Pavlova domácího vězení. Onezim se ale rozhodl vrátit k Filemonovi, i když věděl, že důsledky pro něj mohou být závažné. Podle římského práva Onezim stále patřil Filemonovi. Pavel tedy v Onezimově zájmu napsal Filemonovi toto osobní vybidnutí. Pavel požádal Filemona, aby Onezima přijal jako rovnocenného a bratra v Kristu. Filemon ze zákona nebyl povinen Onezima přijmout laskavě. Pavel vybidl Filemona na základě víry, kterou sdíleli všichni tři.

Bible neomlouvá každé chování. Bůh přikazuje svému lidu, aby „hledal spravedlnost“ a pomáhal utlačovaným (Izajáš 1,17). Vždy je špatné zotročovat jiné lidi nebo je ovládat silou. Když Pavel napsal tento dopis, většina kultur přijímala otroctví jako něco normálního. Pavel psal ve svém kulturním kontextu a zaměřoval se na život, jaký byl, ne jaký by měl být. Zde se přímo nezabýval tématem otroctví. Zaměřil se na přesvědčování Filemona, aby zacházel s Onezimem se stejnou láskou a péčí, jakou Filemon choval k jiným věřícím.

Onezim spolu s Tychikem předal tento dopis v Kolosech Filemonovi spolu s Pavlovým dopisem koloskému sboru. Pavel pravděpodobně napsal tento dopis Filemonovi přibližně ve stejnou dobu jako dopis Koloským během jeho prvního římského vězení kolem roku 61-62 nl.

1. list Janův—Jak poznávat a žít

Dopisy 1, 2 a 3 Janovy byly napsány, aby pomohly křesťanům rozlišovat mezi pravdou a lží. Falešní učitelé se snažili svést sbory na scestí. Autor 1, 2 a 3 Janovy se neidentifikoval. Ale témata, styl a slovní zásoba jsou velmi podobné Janovu evangeliu. Raní církevní otcové souhlasili s tím, že apoštol Jan byl autorem všech tří dopisů. Jan byl jedním z nejbližších Ježíšových přátel. Jeho zkušenosti z první ruky s Ježíšem formovaly jeho pastýřské srdce k církvi.

V 1 Janově epištole Jan označuje své čtenáře jako své „malé děti“ ve víře (2,1) a cítil se zodpovědný za jejich duchovní stav. John věděl, že falešní učitelé tvrdí, že Ježíš nebyl ani člověk ani Bůh. Učili, že Jeho oběť za hřích byla zbytečná a že hřích byl neškodný, akceptovatelný. Jan těmto lžím čelil.

Psal o Ježíšově identitě jako Syna člověka i Syna Božího. Vysvětlil, jak víra v Ježíše má vypadat. Nabídl testy odhalující oblasti falešné důvěry. Řekl Ježíšovým následovníkům, jak mají být ujištěni, že jsou Božími dětmi. Naučil je, jak rozlišovat mezi pravdou a lží. Jan také řekl věřícím, jak žít život lásky a následovat Ježíšův příklad.

Uvažuj co je to láska. Láska je bezpodmínečná. Vytrvá skrze zranění a útrapy. Je založena na pravdě. Je zakořeněna v moci a realitě toho, kdo je Bůh. Bůh je zdrojem lásky. Chce v nás tuto neuvěřitelnou lásku zdokonalit. Tato láska se projevuje v činech. Pocity a emoce přicházejí a odcházejí, ale skutečná láska přetrvává kvůli svému zdroji. Čím více prožíváme Boží obětující se a přebývající lásku v nás, tím více jsme schopni milovat ostatní.

2 a 3 Janova—Postoj pravdy

Jan oslovil svým druhým listem „volenou paní a její děti“ (verš 1). V tomto dopise nabízí praktickou pomoc, jak se vypořádat s falešnými učiteli, kteří se snaží proniknout do sboru. Důrazně naléhal na odmítnutí podvodníků, kteří neučili plné Ježíšovo božství a lidství.

Uvažuj co je pravda. Pokud máme Ježíše, máme pravdu, protože On je pravda (Jan 14,6) a Jeho Slovo je pravda (Jan 17,17). Boží pravda je trvalá, spolehlivá a proměňující život. Když známe pravdu, osvobodí nás (Jan 8,32). To nás očisťuje a činí novými. A udržuje nás moudrými a ostražitými, abychom mohli rozpoznat satanovy svody.

Jan oslovil třetí epistolou svého „milovaného Gaia“ (verš 1). Pochválil Gaia za pohostinnost, kterou prokázal ostatním křesťanům. Jan slyšel mnoho osobních příběhů o Gaiově péči o Ježíšovy následovníky a povzbudil svého přítele, aby pokračoval ve víře.

Ve 2. Janově apoštol varoval před falešnými učiteli mimo sborové společenství. Ale ve 3. Janově se zabýval problémem zlého, sobeckého vůdce uvnitř sboru. Naléhal na Gaia, aby nenapodoboval zlé činy tohoto člověka, ale aby „napodoboval dobro“ (verš 11).

Všechny tři Janovy krátké dopisy jsou pro nás stejně praktické jako pro Janovo původní publikum. Satan touží narušit Boží pravdu a zničit víru křesťanů dnes, jako tomu bylo v Janových časech. Janovy dopisy ranním sborům nám dávají moudrost a poučení, které potřebujeme, abychom upřednostňovali pravdu a budovali společenství lásky.

List Judův—Obrana víry

Autor Judova dopisu se označil za „služebníka Ježíše Krista a bratra Jakuba“ (verš 1). Pro Judovu identitu existuje několik možností. Protože se Juda označoval za bratra Jakuba, mnoho učenců si myslí, že byl spřízněn s Jakubem, který byl jedním z vůdců jeruzalémského sboru a autorem Listu Jakuba.

Ačkoli víme jen málo o datu nebo okolnostech napsání tohoto dopisu, víme, že Juda, stejně jako Jan, chtěl bojovat s falešným učením ve sboru. Cítil povinnost chránit společenství Ježíšových následovníků. Lidé se je snažili oklamat, a tak napsal, aby vybavil své čtenáře tak, aby byli připraveni stát v Boží pravdě. Juda končí vítězným uctíváním Boha, který dokáže zabránit tomu, aby jeho lid padl jako kořist falešných učitelů.

Aplikuj PRAVDU!

Každý z těchto pěti dopisů ukazuje jinou aplikaci, jak žít ve světle Ježíšovy pravdy a lásky. Tato rovnováha mezi aplikací pravdy a lásky může být pro nás výzvou. Jak uvidíme, situace uvedené v každém dopise, volaly po citlivosti a moudrosti. Naštěstí nás Duch svatý učí rozpoznávat svody, znát a sdílet pravdu a projevovat skutečnou lásku. Když začnete studovat tyto lekce, určete ve svém životě jednu nebo dvě oblasti, ve kterých byste rádi laskavým způsobem mluvili pravdu. Zapište si je a požádejte Ducha svatého, aby vám pomohl rozvíjet se v těchto oblastech, když budete studovat tyto dopisy o pravdě a lásce.